

I.

Sentenzen.

1. **Α**νδρείος ἀνὴρ ὁ ἀφοβος *a)*
2. Τρόπος δίκαιος, κτῆμα τιμιώτατον
3. Κρείσσω σοφὸς ἰσχυροῦ *b)*. Diodor.
4. Ἴσχυς καὶ τεῖχος καὶ ὄπλον σοφοῦ
ἢ φρόνησις. Pythagor.
5. Μία ἐστὶν ἀρετὴ, τὸ ἀτοπον φεύγειν
αἰεί.
6. Τῆς ἀρετῆς *b)* οὐδὲν κτῆμα σεμνό-
τερον, οὐδὲ βεβαιοτέρον ἐστὶ. Isocrat.
7. Σωφρο-

a) Scil. ἐστὶ — Gr. p. 208. 3) I. —

b) Gr. p. 219. 3. —

7. Σωφροσύνη ἐστὶν ἐπικράτησις ἠδονῶν^α
 8. Ταμείον ἐστὶν ἀρετῆς ἢ σωφροσύνη^α
 Menand.
 9. Κέρδος αἰσχρὸν, βαρὺ κειμήλιον^α
 Perianth.
 10. Φιλάργυρος οὐδὲς ἀγαθός, οὔτε
 βασιλεὺς, οὔτε ἐλεύθερος. Antisth.

II.

Themistocles.

Θεμιστοκλῆς χορὸν πωλῶν, ἐκέλευσε
 κηρύττειν c), ὅτι d) καὶ γείτονα χρυσὸν
 ἔχει.

III.

Anacreon.

Ἄνακρέων, ὁ μελοποιὸς, λαβὼν τά-
 λαντον χρυσίς παρὰ e) Πολυκράτους
 τοῦ τυράννου, ἀπέλυσεν, εἰπὼν μισῶ
 δωρεάν,

c) Gr. p. 235. 1 — d) Gr. p. 276. 277. 3)

e) Gr. p. 261. 3.

δωρεάν, ἥτις ἀναγκάζει ἀγρυπνεῖν·

IV.

Aristippus.

Ἄριστιππος ὑβριζόμενος ὑπό τινος, ἀνεχώρει· τῷ δὲ ἐπιδιώκοντος f), καὶ λέγοντος, φεύγεις; καὶ ἔφη· τῷ μὲν γὰρ κακῶς λέγειν g) σὺ τὴν ἐξουσίαν ἔχεις, τῷ δὲ μὴ ἀκούειν ἐγώ·

V.

Sentenzen.

11. Νόει καὶ τότε πράττε. Bias.
12. Πράττε ἀμεταμέλητα· Periand.
13. Ἄ μὴ δεῖ ποιεῖν b), μηδὲ ὑπονοοῦ ποιεῖν· Epictet.
14. Θεῷ ἀξιόν i) σε ποιήσει, τὸ μηδὲν ἀνάξιον αὐτοῦ πράττειν· Democrit.
15. Τῷ

f) Gr. p. 227. 6. — g) Gr. p. 208. 4.) —

b) Gr. p. 130. 3 — i) Gr. 216. 2 —

15. Τῷ βίῃ καθάπερ ἐγάλματος πάντα τὰ μέρη καλά εἶναι δεῖ.
Socrat.
16. Νόμῳ καὶ ἄρχοντι καὶ σοφωτέρῳ εἰκεῖν κόσμιον. Democrit. Isocrat.
17. Ἄνδρὸς χαρακτήρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.
18. Δουλεύειν παιδοῖσι χαλεπώτερον, ἢ τυράννοις. Pythag.
19. Ζημίαν αἰρῆ μάλλον, ἢ κέρδος αἰσχροῦν. τὸ μὲν γὰρ ἀπάξ σε λυπήσει, τὸ δὲ διαπαντός. Chilon.
20. Δόξα καὶ πλῆθος ἄνευ ξυνέσιος κ) οὐκ ἀσφαλῆα κτήματα.

VI.

Phocion.

Ἄλεξάνδρῳ ἑκατὸν τάλαντα δωρεάν τῷ Φωκίῳνι πέμψαντος 1), ἠρώτησε τῆς κομῆ-

k) Gr. p. 236. 1) Gr. p. 227. 6—

κομίσαντας· τί δὴ πολλῶν ὄντων 1)
 Ἀθηναίων αὐτῷ μόνῳ ταῦτα δίδωσιν·
 ὅτι 2) μόνον αὐτὸν, ἔφασαν, ἠγυῖται
 καλὸν τε καὶ γαθόν· ἐκ δ' ἐν, ἔφη, ἐασά-
 τω με δοκεῖν 3) καὶ εἶναι τοιῷτον·

VII.

Die Gemahlin des Phocion.

Ἡ Φωκίωνος γυνὴ πρὸς τὴν ἐπιδεικνυ-
 μένην αὐτῇ τὸν κόσμον χρυσῆν ὄντα καὶ
 διάλιθον· ἐμοὶ δ', ἔφη, κόσμος ὑπερ-
 λαμπρὸς ἐστὶ Φωκίων πένης ὢν, καὶ ἐι-
 κοσὸν ἤδη τῷτο ἔτος Ἀθηναίων στρατη-
 γῶν·

VIII.

Xenocharis.

Ξενόχαρις, ὁ φιλόσοφος, ἐρωτηθεὶς
 ὑπὸ τινος περὶ τινῶν αἰσχυρῶν 4) καὶ

μῦ

1) Gr. p. 276. 2. 1. — 2) Gr. 235. 1 —
 3) Gr. p. 263. 4 —

μὴ ἀποκρινόμενος, ἐκείνους δὲ εἰπόντος, ρ)
 τὴ σιωπᾶς; περὶ τοιούτων, ἔφη, σοὶ μὲν
 ἐρωτᾶν, ἐμοὶ δὲ μὴ ἀποκρίνασθαι πρέ-
 πει ρ) .

IX.

Sentenzen.

21. Μιμῆ τὸ καλὸν, καὶ μενεῖς ἐν
 βροτοῖς ρ) ἀριστος.
 22. Ἄ μὴ προσήκει, ς) μήτ' ἄκε μήθ'
 ὄρα.
 23. Παῖς ὢν κόσμιός ἴσθι, ἠβῶν ἐγκρά-
 τῆς, μέσος δίκαιος, πρεσβύτερος
 ἔυλογος. Sofiad.
 24. Ἀνδριάντα μὲν τὸ σχῆμα, ἄνδρα
 δὲ ἡ πρᾶξις κοσμεῖ.
 25. Βραδέως ἐγχείρει τοῖς πραττομέ-
 νοις, τ) ἐγχειρήσας δὲ, πράττε βε-
 βαίως. Bias.

26. Ἄε

ρ) Gr. p. 227. 6 — ρ) Gr. p. 228. 5.

ρ) Gr. p. 246. 1. 3. ς) Gr. p. 228. 5.
 P. 229. Not. τ) Gr. p. 229. 7 —

26. Ἄι μεγάλαι τέρψεις ἀπὸ τῆ θεᾶσ-
θαι τὰ καλὰ τῶν ἔργων γίνονται.
Democrit.
27. Ἄι μὲν ἡδοναὶ, θνηταὶ, αἱ δ' ἀρε-
ταί, ἀθάνατοι. Periand.
28. Ῥώμη ψυχῆς σωφροσύνη. αὐτὴ
γὰρ ψυχῆς ἐπαθῆς φῶς ἐστίν. Pyth.
29. Ὀφείλομεν ἑαυτὰς ἐθίζειν ἀπὸ
τῶν ὀλίγων η) ζῆν, ἵνα υ) μηδὲν
αἰσχροὺν ἕνεκεν χρημάτων π) μάθω-
μεν. Clitarch.
30. Ἡ αὐτάρκεια κατὰ περ ὁδὸς βρα-
χεῖα καὶ ἐπιτερεπῆς, χάριν μὲν ἔχει
μεγάλην, πόνον δὲ μικρόν. Socrat.

X.

Pelopidas.

Πελοπίδας ἀνδρεῖς στρατιώτῃ δια-
βλη

η) Gr. p. 242. 2 — υ) Gr. p. 274. 4. —
π) Gr. p. 236. 237. —

βληθέντος αὐτῶ, ὡς βλασφημήσαντος
αὐτόν· ἐγὼ τὰ μὲν ἔργα, ἔφη, αὐτῆ
βλέπω, τῶν δὲ λόγων ἔκ· ἤκαστα x).

XI.

Stratonicus.

Στρατόνικος, ὁ κιθαρῖστος, θεασά-
μενος τινὰ ἀφυῶς τοξεύοντα, ἀπελ-
θὼν ἔστη παρὰ τὸν σκοπὸν· πυνθαινο-
μένην δὲ τινος τὴν αἰτίαν, ὅπως, ἔφη,
μὴ πληγῶ y).

XII.

Lyfander.

Λύσανδρος Διονυσίς τῆς τυραννὸς πεμ-
ψαντος ἱμάτια ταῖς θυγατράσιν αὐτῆ
τῶν πολυτελῶν, z) ἔκ· ἔλαβεν, ἐπὶ τῶν,
δεδιέναι μὴ διὰ ταῦτα μάλλον αἰσχραὶ
φαινῶσιν·

XIII.

x) Gr. p. 224. 3. y) Gr. p. 275. 6. —

z) Gr. p. 416. 1. —

XIII.

Epaminondas.

Πρέσβεις ἦκον παρὰ βασιλέως χερσονόμον κομίζοντες, βυλόμενοι δωροδοκῆσαι τὸν Ἐπαμινώνδαν· ὁ δὲ αὐτὸς εἰς ἀριστον εἰτεδέξατο. ἦδει γὰρ ἐφ' ᾧτινι ^{α)} ἦκον, καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸς πρότερον ἀριστῶν, εἶτα λέγειν περὶ ὅτι βύλοιντο, παρακειμένης δὲ τραπέζης Φαύλης, καὶ ὀξίνην ἔπινον. οἱ μὲν ἔν τε ἔειχον ὅτι καὶ εἶποιεν ἐπὶ τέτοις, ὁ δὲ διαμειδιάσας, ἀπίτε, ἔφη, καὶ λέγετε τῷ δεσπότη τῷ ὑμετέρῳ, ὅτι ἀριστῶ ἀριστῶ ^{β)} καὶ συνήσει, ὡς ἔγωγ' οὐκ ἂν προδοίην ^{γ)}, τέτοις ἀρχόμενος.

XIV.

Sentenzen.

31. Μεγαλόψυχός ἐστιν, ὁ πάντα εὐπετῶς

^{α)} Gr. p. 259. 2. ^{β)} Gr. p. 230. 2. —

^{γ)} Gr. 275. 5. —

πετώσ φέρων, μικρόψυχος δὲ, ὁ μηδὲ
τὰ μικρά.

32. Οὕτω πειρῶ ζῆν, ὡς^{d)} καὶ ὀλίγον
καὶ πολὺν χρόνον βιωσόμενος. Bias.
33. Φρόνησις εὐτυχίαν ὡς τὰ πολλὰ
χαρίζεται, τύχη δὲ φρόνησιν ἐποιεῖ.
Plutarch.
34. Ἄ ἂν σοι λογιζομένῳ βέλτιστα,
ταῦτα τοῖς ἔργοις ἐπιτέλει. Isocrat.
35. Δεῖ^{e)} ὡσπερ Σειρῆνας τὰς ἡδονὰς
παρελθεῖν, τὸν σπένδοντα τὴν ἀρε-
τὴν ἰδεῖν ὡσπερ πατρίδα. Socrat.
36. Ὁχύρωσον σαυτὸν τῇ αὐταρκείᾳ^{f)},
τῆτο γὰρ δυσάλωτόν ἐστι χαρῖον.
37. Ζῆν κρεῖττον ἐσιν ἐπὶ σιβάδος κα-
τακείμενον καὶ θάρρειν, ἢ ταραττε-
θαι χρυσῶν ἔχοντα κλίνην. Pythag.
38. Ἐν ἀλλοτρίοις παραδείγμασι παί-
δευθ

d) Gr. p. 239. 3. 1. 1) — e) Gr. 230. 3.

f) Gr. 216. 218. g) Gr. 227. 2. —

δευε σαυτὸν, καὶ ἀπαθῆς g) τῶν
κακῶν ἔση. Demonact.

39. Ὀδηγὸν τυφλὸν λαβεῖν καὶ σύμ-
βηλον ἀνόητον ἴσον ἐσίν. Plutarch.

40. Οὐδεὶς ἐλεύθερος ἑαυτοῦ μὴ κρα-
τῶν b) · Pythagor.

XV.

Die muthigen Lacedaemonier.

Λάκων ὄνειδιζόμενος ὑπὸ τινος, ὅτι
χωλὸς ὢν ἐξείσιν ἐπὶ τὸν πόλεμον, τί
τῆτο; ἔφη, ἔ φευγόντων ἐστὶ χρεία,
ἀλλὰ μενόντων καὶ ἀγωνιζομένων.

Λάκων ἀσθενῶς τὸ σῶμα διακείμε-
νος ἐπὶ παράταξιν προῆγε, λεγόντων
δέ τινων αὐτῷ πᾶ τοιᾶτος ὢν πορεύη;
ἔφη. ὑπὲρ τῆς πατρίδος i) ἀποθανεῖν.

Φίλιππος ἦλθεν ἐπὶ Λακεδαίμονα,
καὶ προσρατοπεδεύσας, ἔπεμψεν ἀπει-
λῶν

b) Gr. p. 224. 3. i) Gr. p. 256. 4. 1

λῶν πολλὰ καὶ χαλεπὰ, εἰ μὴ ποιῶ-
σι ^{κ)} τὰ προστασσόμενα τῶν δὴ Λακε-
δαιμονίων τις ἀκέρτασ τῶν ἀπειλῶν ^{λ)},
χάριν αὐτῶ, ἔφη, εἰδέναι, ὅτι ^{μ)} ἔ-
κωλίει ὁ ἐπὶ ταῖς μαχομένοις ἐστὶν ἀπο-
θανεῖν.

XVI.

Leonidas.

Περσῶν ^{ν)} μετὰ πεντακοσίων μυριά-
δων ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα φερομένων ^{ν)} Λα-
κεδαιμόνιοι τριακοσίς εἰς Θερμοπύλας
ἐπεμψαν, στρατηγὸν αὐτοῖς δόντες Λεω-
νίδην· οὗτος τὸ ἐπερχόμενον θεασάμενος
τῶν πολεμίων ^{ο)} πλῆθος, εὐωχούμενος
ἔειπε τοῖς συμμάχοις, ἔτῳς ἀριστᾶτε ὡς
τριακόσιοι, ὡς ἐν ἀΐδι ^{ρ)} δαιπνήσοντες·
Λεωνίδης ἀκέρτασ ἐπισκιάζουσαι τὸν
ἥλιον

κ) Gr. p. 281. 16. λ) Gr. p. 221. 6. p.
224. 3. μ) Gr. p. 276. 8. ν) Gr. p.
227. 6. ο) Gr. 212. 2. ρ) Scil. δίκωφ
Gr. p. 248. 8.) —

ἥλιον τοῖς Περτῶν τοξέυμασιν 9) χά-
ριεν, ἔφη, ὅτι καὶ ὑπὸ σκιά μαχέ-
μεθα.

XVII.

Cotys.

Κότυς, ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεὺς 1),
Θηβαίων σεμνουμένων 2) ὅτι Λακεδει-
μονίαν 3) ἠγήσαντο, ἐγὼ, φησὶν, ἐξέ-
ρακα χειμάρρους ποταμὸς μίζες τῶν
αιετῶν 4) γινόμενης, ἀλλ' ὀλίγον χρό-
νον 5).

XVIII.

Sentenzen.

41. Ὅουθ' ὁ αὐστηρὸς δίνος εἰς πόσιν εὐ-
φροτος, ἄθ' ὁ ἄγροικος τρόπος εἰς
ὀμιλίαν.

41. Αἱ μὲν βρονταὶ μάλιστ' εἰς παῖ-
δας

9) Gr. 227. 2. 1) Gr. 212. 1. 2) Gr. p.
227. 6. 3) Gr. p. 224. 3. 4) Gr. p.
219. 3. 5) Gr. p. 227. R. 5. 3. —

- δας, αἰδ' ἀπειλαὶ τῆς ἀφρονίας καταπλήττουσιν
43. Ὁ κακῶς διανοηθεὶς περὶ τῶν οὐκείων, εὐδέποτε καλῶς βελεύσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων. Isocrat.
44. Ἀνθρώποις γίνεσθαι οὐκόσα θέλουσιν, εἰ μὲν ἄλλοι.
45. Ἡδονὴν φεῦγε, ἥτις ὑπερον λύπην τίκτει. Solon.
46. Γέλωσ μὴ πολὺς ἔσω, μηδ' ἐπὶ πολλοῖς. Epictet.
47. Ἐπισκοτεῖ τῷ μὲν ἡλίῳ πολλάκις τὰ νέφη ^ω), τῷ δὲ λογισμῷ τὰ πάθη. Plutarch.
48. Ὁ πύφος ὡσπερ ποιμὴν, εἰ θέλει τῆς πολλῆς ἀγει. Diogenes.
49. Σπένδαζε τὰς μὲν ἔχθρας, ὀλιγοχρονίως ποιείσθαι ^ω). τὰς δὲ ἀγάπας, πολυχρονίως. Theopomp.

50. Ἄ

ω) Gr. p. 215. I. ω) Gr. p. 235. I.

ξο. Ἄ πάσχοντες ὑφ' ἑτέρων ὀργίζε-
σθε, ταῦτα τοῖς ἄλλοις μὴ ποεῖτε.

Socrat. Isocrat.

XIX.

Theocritus,

Θεόκριτος γραμματοδιδασκάλω φάυ-
λως ἀναγινώσκοντι προσελθὼν εἶπε· διὰ
τί γεωμετρεῖν ἐδιδάσκεις; τῆ δ' ἐπόν-
τος γ) ὅτι ἐκ οἶδα· καὶ τί τῆτ' εἶπεν,
ἐδὲ γὰρ ἀναγινώσκειν· ς)

XX.

Anaxarchus.

Ἀνάξαρχος ὁ Φυσικὸς, ἐπόντος αὐ-
τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι α) κρεμῶ σε ἀ-
πείλει τέτοις, ἔφη, τοῖς πολλοῖς ἐμοὶ
δὲ ἐδὲν διαφέρει β) ὑπὲρ γῆς ἢ κατα
γῆς σήπεσθαι.

XXI.

γ) Gr. p. 227. 6. ς) Scil. οἶδας.

α) Gr. p. 276. 8. β) Gr. p. 228. 5.

XXI.

Alexander.

Ἄλεξανδρος ἀκύσας, ὅτι Δαρείος
 τριάκοντα μυριάδας εἰς παράταξιν ἄγει,
 ἔφη· εἰς μάγειςρος ἔ φοβεῖται πολλὰ c)
 πρόβατα·

Ὁ αὐτὸς κατασκόπων λέγοντος αὐτῶ,
 πλείους εἶναι τὰς Δαρείου d), ἔφη· καὶ τὰ
 πρόβατα πλείονα ὄντα, ὑφ' ἑνὸς ἢ δευ-
 τέρου λύκῃ χειρῶνται·

XXII.

A g i s.

Ἄγις ὁ βασιλεὺς ἔφη τὰς Λακεδαι-
 μονίους μὴ ἐρωτᾶν ὅποσοι εἰσὶν, ἀλλὰ
 πᾶ εἰσὶ πολέμιοι· καὶ ἐρωτῶντος τινὸς
 πόσοι εἰσὶ Λακεδαιμόνιοι, ἔφη· ἱκανοὶ
 τὰς κακὰς ἀπερύκειν·

XXIII.

c) Gr. p. 230. 1. d) Gr. p. 207. 2) 1 →
 1c. στρατιώτας·

XXIII.

Aristoteles.

*Αριστοτέλης βλασφημώμενος ἀπ' ἀνθρώπων ἀσελγῆς, ἔφη· σὺ μὲν αἰκείεις τὰ κακὰ ^{e)} ῥαδίως, καὶ λέγεις εὐχερῶς· ἐμοὶ δὲ καὶ λέγειν αἴηδες, καὶ αἰκείειν αἴηδες·

XXIV.

Sentenzen.

51. Ὅδῳ καὶ ἀληθείας ^{f)} χαλεπὸν ἀποπλανηθῆναι·
52. Ὅουδὲν ἀν' εἴη ^{g)} τοῖς ἐλευθέροις μείζον ἀτύχημα, τῷ σέρεσθαι ^{b)} τῆς παρρησίας ⁱ⁾·
53. Βίος ἀνεόρτατος, μακρὴ ὁδὸς ἀπανδόκευτος· Democrit.
54. Ὁ τῷ φιλαργύρῳ πλεῖστος, ὡς περὶ ὁ ἥλιος

e) Gr. 232. 7. — f) Gr. 224. 3 —

g) Gr. 283. Not. 2. (2) — b) Gr. p. 208.

4. n. p. 219. 3. i) Gr. p. 226. 4. —

- ὁ ἥλιος καταδύς εἰς τὴν γῆν, εἰδένα
τῶν ζώωντων εὐφρῶνιει· Socrat.
55. Δεῖ τὸν ἔυ φρονῶντα κ) τὸν λογισ-
μὸν αἰετῶν ἐπιθυμιῶν κρείττω πει-
ρᾶσθαι ποιεῖν· Demosth.
56. Ἐἰ τις ὑπερβάλλοι 1) τὸ μέτριον,
τὰ ἐπιτερέςατα ἀτερέςατα αὖν
γίγνεται 3).
57. Σύν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται 2)
πόνοις· Euripid.
58. Ὁ μὲν τὸν πόνον φεύγων, φεύγει
τὰ ἀγαθὰ· ὁ δὲ τλητικῶς καὶ ἀν-
δρείως ὑπομένων τὰ δυσκαρτέρητα,
σπέυδει πρὸς μακαριότητα.
59. Θηρεύουσι τοῖς μὲν κυσὶ 0) τὰς λα-
γῶς οἱ κυνηγοὶ, τοῖς δὲ ἐπαίνοισι τὰς
ἀνοήτους οἱ πολλοί· Socrat.
60. Νόσος φιλίας ἢ κολακεία ρ)·
Clemens.

κ) Gr. p. 230. 3. 1) Gr. p. 281. 16.

3) Gr. 283. N. 2. (2). — 2) Gr. 215. 1—

0) Gr. p. 227. 2) 2. — ρ) sc. ἐστὶ Gr. 215. 2.

XXV.

Philoxenus.

Φιλόξενος παραδοθεὶς ὑπὸ Διονυσίᾳ
 ποτὲ εἰς τὰς λατομίας, διὰ τὸ Φαυλί-
 ζειν ⁹⁾ τὰ ποιήματα αὐτῶ· καὶ ἀνα-
 κληθεὶς, ἔπειτα πάλιν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν
 αὐτῶν ἐκλήθη· μέχρι δὲ τινος ¹⁾ ὑπο-
 μείνας ἀνέστη· πυθομένην δὲ τῆ Διονυσίᾳ,
 ποῦ δὴ σὺ ²⁾; εἰς τὰς λατομίας, εἶπεν·

XXVI.

Die Lacedaemonierinnen.

Ἡ Λάκαινα πωλεμένη, πρὸς τὸν
 ἐρόμενον τί ἐπίσταται, ἐλευθέρα ἔφη
 εἶναι·

Ἡ Λάκαινα πρὸς τινὰ ³⁾ Ἰωνικὸν δεί-
 ξασαν αὐτῇ τὸν κόσμον, ἀνταπέδειξε
 τὰ

9) Gr. p. 208. 4. 1) Gr. p. 236. 1. Naq.

2) Ic. πορεύη oder θέλει· 3) Ic. γυναῖκα·

τὰ τέκνα, εἰπέσα· ὁ δὲ ἐμὸς κόσμος
τοιοῦτος ἔστι) ·

Γοργόνη Λακεδαιμονία Λεωνίδ᾽ γυ-
νὴ, τῷ υἱῷ αὐτῆς, ἐπὶ στρατείαν πορευο-
μένης, τὴν ἀσπίδα ἐπιδιδῶσα εἶπεν, ἢ
ταύταν, ἢ ἐπὶ ταύταν·

Λάκαινα γυνὴ τῷ υἱῷ αὐτῆς ἐν πα-
ρατάξει χωλευθέντος, καὶ δυσφορῶν-
τος ὕ) ἐπὶ τῷ, μὴ λυπέω) τέκνον,
εἶπε· κατ' ἕκαστον γὰρ βῆμα τῆς ἰδίας
ἀρετῆς ὑπομνησθήσῃ x) ·

XXVII.

Theocritus.

Θεόκριτος ἐρωτηθεὶς, ποῖα τῶν θη-
ρίων ἐστὶ γ) χαλεπώτατα, εἶπεν· ἐν μὲν
τοῖς ὄρεσιν, ἄρκτοι καὶ λέοντες. ἐν δὲ
ταῖς πόλεσιν, τελαῖναι καὶ συκοφάνται·

XXVIII.

u) Scil. ἐστὶ ὕ) Gr. p. 227. 6. w) Gr.
p. 238. 2. 1. x) Gr. p. 224. 3. —
y) Gr. p. 215. 1. —

XXVIII.

Sentenzen.

61. Τῶν ἰδέων τὰ σπανιώτατα *z)* γινόμενα, μάλιστα τέρπει. Democrit.
62. Τὸ αἰεὶ μέλλειν *a)*, ἀτελέας ποιεῖ τὰς πράξεις. Democrit.
63. Χρόνον εἰς τὰ πράγματα εἰὰν λάβῃς *b)*, ἅπαντα λήξει καὶ κατασλήσεται. Apollodor.
64. Νόσος δειλοῖσιν ἑορτή. ἔ γὰρ ἐκπορεύονται ἐπὶ πράξιν. Antiphon.
65. Ἐν μὲν τῷ πλεῖν *c)*, πείθεσθαι δεῖ τῷ κυβερνήτῃ, ἐν δὲ τῷ ζῆν *c)*, τῷ λογίζεσθαι δυναμένῳ βέλτιον. Socrat.
66. Ὅι ὀρθῶς φιλοσοφῶντες, ἀποθνήσκουσιν μελετώσι *d)*. Plato.

67.

z) Gr. p. 219. 3. — *a)* Gr. p. 208. 4.

b) Gr. p. 280. 14. *c)* Gr. p. 208. 4.

d) Gr. p. 235. 1.

67. Ἄνηρ δίκαιός ἐστιν, ἔχῃ ὁ μὴ ἀδικῶν, ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος, ἐβέλεται· Philemon.
68. Τὰ ποιηρὰ κέρδη τὰς μὲν ἡδοναῖς ἔχει ε) μικρὰς, τὰς δὲ λύπας μακρὰς.
69. Φρονίμος μὲν ἐστὶν f), ἀντιτάσσειν ταῖς ἡδοναῖς, ἀφρονος δὲ δελεύειν.
70. Θάνατος καὶ φθορὰ καὶ πάντα τὰ ἄλλα δεινὰ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔσσοις g) καθ' ἡμέραν h), καὶ ἔδεν ἔδέποτε ἐνθυμηθῆσθαι, ἔτε ἄγαν ἐπιθυμήσεις.

XXIX.

Die Persischen Könige.

Οἱ Περσῶν βασιλεῖς, πρὸ μὲν τῶν θυσιῶν, περὶ εὐσεβείας διαλέγονται· πρὸ δὲ τῆς πίνας i), περὶ σωφροσύνης.

ε) Gr. p. 215. 1. f) Gr. p. 223. 1.
 g) Gr. p. 229. 6 — h) Gr. 154. Not. 1.
 i) Gr. p. 245. Not. 1.

σύνης· πολεμεῖν δὲ μέλλοντες ^{k)}, περὶ
ἀνδρείας·

XXX.

Der Sybarite.

Συβαρίτης ἐπιδημήσας Λακεδαίμο-
νι ^{l)}, καὶ τὰ ἔθνη ἰδὼν, καὶ τὰς καρ-
τερήσεις, οἷς ἐκ παίδων ἀνατρέφονται,
ἔδεν ἔφη θαυμασὸν αὐτοὺς ποιεῖν, ῥα-
δίως ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνήσκοντας,
ὑπὲρ τοῦ μὴ οὕτω ζῆν·

XXXI.

D i o n.

Δίῳνι τῷ Ἀκαδημαϊκῷ ἀπὸ συμπε-
σις ἀνατρέφοντι, παρεπόμενος κακῶς
τις ἔλεγε ^{m)}, καὶ βλασφημίας οὐδὲν
ἀπελίμπανεν· ὁ δ' ἠσύχως εἶχεν ⁿ⁾,
ὡς

k) Gr. p. 235. 2. l) Gr. p. 229. 8.

m) Gr. p. 232. 6. Lat. n) Gr. 239. 4.

ὡς δὲ καὶ ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἦλθε, μέλλον-
τι ο) αὐτῷ εἰσεῖναι ὁ λαιδορῶν, τί δαί;
ἔφη· πρὸς ὃν εἶπαν ὁ Δίων, εἰδὲ γρη·

XXXII.

Sentenzen.

71. Πόνος συνεχὴς, ἐλαφρότερος ἐαυ-
τῷ ρ) τῇ συνηθείᾳ γίνεται. Democr.
72. Γύμναζε τοῖς μὲν πόνοις ρ) τὸ σῶ-
μα, τὴν δὲ ψυχὴν γενναίως ὑπομέ-
νειν τῆς κινδύνου.
73. Ὅτε παρὰ νεκρῶ ὁμιλίαν, ἔτε
παρὰ φιλαργύου χάριν δεῖ ρ) ζη-
τεῖν.
74. Αἰρῶ πρότερον τὰς ἐπιθυμίας κο-
λάζειν, ἢ ς) διὰ τὰς ἐπιθυμίας
κολάζεσθαι.
75. Ὁ πλεσσία χρηγῶν, εἰδὲν διαφέ-
ρει

ο) Gr. p. 235. 2. ρ) Gr. p. 219. 3. —

ρ) Gr. p. 227. 2. — ς) Gr. p. 230. 3.

ς) Gr. p. 219. 3 Anmerk. p. 274. N. 1.

ρει ε) τῷ εἰς θάλασσαν ὕδωρ ἐκχέον-
τος. Socrat.

76. Χρήματα πορίζειν μὲν ἐκ ἀχρεῖον,
ἐξ ἀδικίας δὲ, πάντων κάκιον.

77. Κακὰ μείζω πάτχει διὰ τῆ συνει-
δότος ὁ ἀδικῶν βασανιζόμενος, ἢ ὁ
τῷ σώματι καὶ ταῖς πλήγαῖς μα-
στιγνόμενος. Pythagor.

78. Γλῶσσα βλάσφημος, διανοίας
κακῆς ἔλεγχος. Plutarch.

79. Ἐυλαβῆ ταῖς διαβολαῖς, καὶ ψευ-
δεῖς ὧσιν η). οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν
αἰλήθειαν ἀγνοῶσι, πρὸς δὲ τὴν δό-
ξαν ἀποβλέπουσιν. Isocrat.

80. Ζῆν αἰσχροὺς αἰσχροῦς τοῖς καλοῦς
πεφυκόσι. Sophocl.

XXXIII.

ε) Gr. p. 211. Anst. I. — η) Gr. 280.

XXXIII.

Nicias.

Νικίας ἕτως ἦν Φιλόπονος, ὥστε υ)
πολλάκις ἐρωτᾶν τῆς οἰκέτας, εἰ π)
λέλκε, καὶ εἰ ἤρῖσθηκεν.

XXXIV.

Der Lacedaemonische Koch.

Διονύσιος Λακωνικὸν μάγειρον περι-
μενος, ἐκέλευσεν αὐτὸν x) σκευάσαι τὸν
Λακωνικὸν ζωμόν· καὶ σκευάσαντος, ἔκ-
ῆσθαι· ἤρετο δὲ κατὰ τί αὐτῷ ἴδον-
ται ἀηδεσάτω ὄντι· οἱ Λάκωνες· ὁ δέ,
ἔκ ἔχειν, ἔφη, τῆτον γ) τὰ ἰδύσματα·
ὃ ἐκείνος ἔχει, διὰ τῆτο αὐτῷ μὴ ἀρέ-
σαι· καὶ ὅς ἐπύθετο, τίνα εἶη ταῦτα·
αὐτὸν γὰρ κελεῦσαι τῷ ταμίᾳ z) πᾶν-

τα

υ) Gr. 276. 7. — π) Gr. p. 281. 16. 24

x) Gr. p. 229. 5. Not. γ) sc. ζωμόν

z) Gr. p. 227. 1 —

τα ἔκπλεα αὐτῷ δέχαι· ὁ δ' εἶπεν· α)
 α) μὴ ἔσι παρα σοί, πρὸ τῆ δειπνῆ
 πόνου, καὶ τὸ ἐν τῷ Ἐυρώτῃ λουτρόν.

XXXV.

P y t h i a s.

Πυθιάς ἢ Ἀριστέλης τῆ Φιλοσό-
 φου α) θυγάτηρ ἐρωτηθεῖσα, ποῖον
 κάλλισον χρώμα, ἔφη· τὸ διὰ τὴν
 οἰδῶ τοῖς ἐλευθέροις ἐπιγιγνόμενον.

XXXVI.

Sentenzen.

81. Θεώρει ὡς περ ἐν κατόπτρῳ τὰς
 σαυτῆ πράξεις, ἵνα β) τὰς μὲν κα-
 λὰς ἐπικοσμῆς, τὰς δὲ αἰσχρὰς κα-
 λύπτῃς· Bias.
82. Μηδὲν τῆς ἀληθείας τιμιώτερον
 ἔστω· Epictet.

83. Τοὺς

α) Gr. p. 210. 1. p. 215. Anm. —

β) Gr. p. 212. 1. β) Gr. p. 274. 4.

83. Τους ἀδικήσαντας μὴ πράττετε c) δίκας· ἀρκεῖ γὰρ αὐτοῖς ὑπὸ τῆς ἰδίας ταπεινώσεως κακίας· Pythag.
84. Θυμῷ μάχεσθαι μὲν χαλεπὸν, ἀνδρὸς δὲ τὸ κρατέειν εὐλογίσι d). Democrit.
85. Δυνάμενος χαρίζεσθαι, μὴ βράδυνε, ἀλλὰ δίδε, ἐπιστάμενος μὴ εἶναι τὰ πράγματα μόνιμα.
86. Ἡ χάρις, ὡσπερ ἡ σελήνη, ὅταν τελεία γένηται, τότε καλὴ φαίνεται· Plutarch.
87. Μίσει τὰς κολακεύοντας, ὡσπερ τὰς ἐξαπατῶντας· ἀμφότεροι γὰρ πισευθέντες, τὰς πισεύσαντας ἀδικήσι· Isocrat.
88. Γύμναζε σαυτὸν πόνοις ἐκασίσις, ἵνα c) δόξης καὶ τὰς ἀκασίσις ὑπομένειν· Isocrat.

89. Ὅυδείς

c) Gr. p. 231. 4. d) Scil. ἐστὶ Gr. 223. 1.

e) Gr. p. 274. 4.

89. 'Ουδείς ῥάθυμος εὐκλεῆς ἀνὴρ·
ἀλλ' οἱ πόνοι τίττῃσι τὴν εὐανδρίαν·
90. Κρεῖττον σιωπᾶν ἐστὶν ἢ f) λαλεῖν
μάτην· Philonid.

XXXVII.

Z e n o n.

'Οτε ξένοι τινὲς ἐν συμποσίῳ παρῶν-
τες φιλοφρονέμενοι Ζήνωνα, προπίοντες
αὐτῷ ἤροντο ἡσυχίαν ἄγοντα· περὶ σὲ
δὲ τί χρὴ λέγειν ὧ Ζήνων τῷ βασιλεῖ;
καὶ κείνος ἔφη· ἄλλο μηδὲν ἢ ὅτι g)
πρεσβύτης ἐστὶν ἐν Ἀθήναις παρὰ πό-
τον σιωπᾶν δυνάμενος·

XXXVIII.

Antisthenes.

'Αντισθένης ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν b)
τις προσέλθοι πολιτείᾳ, ἔειπε καθάπερ
πυρὶ.

f) Gr. p. 219. 3. Nor. g) Gr. p. 276. 8.
b) Gr. p. 283. N. 2. (2)

πυρὶ, μήτε λίαν ἐγγύς, ἵνα μὴ καῖται
μήτε πόρρω, ἵνα μὴ ριγώσῃς.

Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τί ἐστὶν ἑορτὴ
ἔφη· γαστριμαργίας ἀφορμὴ.

XXXIX.

Demetrius Phalereus.

Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς τῆς ἀσεύας ἰ)
εἶπε τῶν νέων, ἐν μὲν ταῖς οἰκείαις τῆς
γονεῖς δεῖ κ) αἰδεῖσθαι· ἐν δὲ τῇ ὁδῶν
τῆς ἀπαντῶντας· ἐν δὲ ταῖς ἐρημίαις
ἑαυτὸς.

XL.

Demades.

Δημάδης ἐρωτηθεὶς, τίς αὐτῆ δι-
δάσκαλος γεγονώς εἶπεν ἰ). τὸ τῶν Ἀ-
θηναίων, ἔφη, βῆμα· ἐμφαίνων, ὅτι ἡ δια-
τῶν πραγμάτων ἐμπειρία κρείττων
πάσης

ἰ) Gr. 216. 1. k) Gr. 230. 3.

ἰ) Gr. p. 234. 1.

πάσης σοφιστικῆς διδασκαλίας m) ἔσιν·

XLI.

Sentenzen.

91. Τῆς ἐπιμελείας δεῖλα πάντα γίνεται·
92. Ἄιδῶς παρὰ πᾶσιν ἄξιος n) ἔση, εἰάν ο) πρῶτον ἀρχῆς σαυτὸν αἰδεῖσθαι p). Muson.
93. Ἡ μὲν μάχαιρα τέμνει, ἡ δὲ διαβολὴ χωρίζει φίλους·
94. Ψίθυρον καὶ διάβολον ἄνδρα μὴ προσδέχεσθαι· οὐ γὰρ ἕνεκεν q) εὐνοίας τοῦτο ποιεῖ· ὡς γὰρ τὰ τῶν ἄλλων, ἀπόρρητα ἀπεκάλυψε σοι, ὡσαύτως καὶ τὰ ὑπὸ σοῦ λεγόμενα ἑτέροις ἀναθήσεται. Socrat.
95. Μὴ ὀνειδίσῃς τῷ φίλῳ σε χάριτας· ἔση γὰρ ὡς οὐ δεδωκώς· Sext.

m) Gr. p. 219. 3. n) Gr. p. 416. 2.
 ο) Gr. 280. 14. p) Gr. p. 231. 5.
 q) Gr. p. 236. 1.

96. Μικραὶ χάριτες ἐν καιρῶ, μέγισαὶ ἔισι τοῖς λαμβάνουσι ταύτας ἐν περιστάσει· Democrit.
97. Τοὺς ἀγαθοὺς εὖ ποίει ἰ) καλὸς γὰρ θεσαυρὸς παρ' ἀνδρὶ σπυδαία χάρις ὀφειλομένη· Isocrat.
98. Μὴ ἰ) φθόνει τοῖς εὐτυχοῦσι, μὴ δοκῆς εἶναι κακός· Charet.
99. Ἀγαθῶν οὐδεὶς περὶ οὐδενὸς οὐδέποτε ἐγγίνεται ἰ) φθόνος· Plato.
100. Πλεονεξίη, τὸ πάντα λέγειν, μηδὲν δὲ ἐθέλειν ἀκούειν· Democrit.

XLII.

Agefilaus.

Ἀγησίλαος περὶ ἀνδρείας καὶ δικαιοσύνης ἐρωτηθεὶς, ποτέρα ἀν ἡ) κρείττων ἔιη· μηδὲν ἀνδρείας δεήσασθαι ἡμᾶς

ἰ) Gr. p. 232. 6. ἰ) Gr. p. 238. 1.
 ἱ) Gr. p. 229. 7. ἡ) Gr. 283. N. 2.

ἡμᾶς, ἔφη, εἰ υ) δίκαιοι πάντες γίνονται·

XLIII.

Aristoteles.

Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος αἰτηθεὶς ποτε ἔρανον ὑπὸ μοχθηροῦ καὶ παρασχόμενος, ἐπειδὴ π) ἐπελάβετό τις αὐτοῦ x), ὅτι τοιούτῳ ἔδωκεν, οὐ τῷ ἀνθρώπῳ, ἔφη, ἀλλὰ τῷ ἀνθρώπῳ γ).

XLIV.

Menedemus.

Μενέδημος, νεανίσκος τινὸς ἐιπόντος, μέγα ἐστὶ τὸ τυχεῖν, ὧν ἂν τις ἐπιθυμῆι z), εἶπεν· πολλῶν μεῖζον ἐστὶ τὸ μηδὲν ἐπιθυμῆιν, ὧν μὴ δεῖ a).

XLV.

υ) Gr. p. 281. 16. π) Gr. p. 283. 18.

x) Gr. p. 224. 3. γ) Scil. ἔδωκα.

z) Gr. p. 224. 3. a) Gr. p. 230. 3. Not.

XLV.

Dionysius.

Διονύσιος ὁ βασιλεὺς *b)* ἀκέρως δύο
νεανίτης πολλὰ βλάτφημα περὶ αὐ-
τῆ καὶ τῆς τυρανίδος ἐρηκέναι παρὰ
πύτον· ἀμφοτέρως ἐκάλεσε περὶ δεῖπνον·
ὄρων δὲ τὸν μὲν παροινῶντα καὶ λη-
ροῦντα πολλὰ, τὸν δὲ κοσμίως μετ' ἑυ-
λαβείας ταῖς πόσεται χρώμενον, ἐκεῖνον
μὲν ἀπέλυσε ὡς φύσει παροινήσαντα,
τῆτον δὲ ἀνείλεν ὡς δύσθουν καὶ πολέ-
μιον ἐκ προαιρέσεως·

XLVI.

Sentenzen.

101. Πανταχῆ τῷ νέῳ κόσμος ἀσφα-
λής ἐστίν *c)* ἢ σιωπή·

102. Λόγων ἀπορρήτων ἐκφορὰς μὴ
ποιῆ *d)*. Periand.

113.

b) Gr. p. 212. 1. *c)* Gr. p. 215. 2.

d) Gr. p. 238. 1.

103. Ὡσπερ ἡ ἐρυσίβη ἰδίον ἐστὶ τῆ
σίτῃ ε) νόσημα, ἕτως φθόνος φι-
λίας ἐστὶν ἐρρώσημα. Periand.

104. Δίκη μὲν ἐστὶν, ἔρδειν τὰ χρη-
εόντα. ἀδικίη δὲ, μὴ ἔρδειν τὰ χρη-
εόντα, ἀλλὰ παρατρέπεσθαι.
Democrit.

105. Ἐὰν f) καλὸν ἔχῃς σῶμα καὶ
ψυχὴν κακὴν, καλὴν ἔχεις ναῦν καὶ
κακὸν κυβερνήτην. Isocrat.

106. Συντομωτάτη ὁδὸς εἰς εὐδοξίαν τὸ
γένεσθαι g) ἀγαθόν. Heraclit.

107. Ἐἰς κάτοπτρον κύψας θεώρει
καὶ εἰ h) μὲν καλὸς φαίνει, ἀξία τέ-
τῃ i) πράττε· εἰ δὲ αἰσχροὺς, τὸ τῆς
ὀψεως ἐλλειπὲς ὠραΐζει k) καλοκα-
γαθία. Plutarch.

108.

ε) Gr. p. 212. 2. f) Gr. p. 280. 14.

g) Gr. p. 208. 4 — h) Gr. p. 281. 16.

i) Gr. p. 216. 2. k) Gr. p. 227. 2.

108. Ἄνδρες σοφῶ πάσα γῆ βατή·
 ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατρὶς ὁ ξύμ-
 πας κόσμος· Democrit.

109. Ἄρχεσθαι μὴ μαθῶν, ἀρχεῖν
 μὴ ἐπιχείρει·

110. Ποδητὸς εἶναι μᾶλλον, ἢ φοβε-
 ρος κατὰ τὸν βίον προαιεῖ, ὃν γὰρ
 πάντες φοβεῖνται, πάντας φοβεῖται·
 Democrit.

XLVII.

Zaleucus.

Ζάλευκος, ὁ τῶν Λοκρῶν νομοθέτης,
 τὰς νόμους ἔφησε τοῖς ἀραχνίοις ὁμοίους
 εἶναι 1)· ὡς περὶ γὰρ εἰς ἐκείνα εἰάν m)
 μὲν ἐμπέσῃ μύρια ἢ κώνωψ, κατέχεται·
 εἰάν δὲ σφήξ ἢ μέλιττα, διαρρήξασα
 ἀφίπταται· ἕτω καὶ εἰς τὰς νόμους εἰάν
 μὲν ἐμπέσῃ πένης, συνέχεται· εἰάν δὲ
 πλάστιος

1) Gr. p. 235. 1. m) Gr. p. 280. 14.

πλεσιος ἢ δυνατὸς λέγειν, διαρρήξας
ἀποτρέχει.

XLVIII.

Eudamidas.

Ἐυδαμίδας, φιλοτόφῃ διαλεχθέν-
τος, ὅτι μόνος ἀγαθὸς στρατηγὸς ὁ σο-
φός ἐστιν, ὁ μὲν λόγος, ἔφη, θαυμαστός,
ὁ δὲ λέγων ἐπεριτεσάλπισαι.

XLIX.

Antigonus.

Ἀντίγονος πρὸς τινὰ μακαρίζουσαν
1) αὐτὸν γεαῦν, εἰ ἤδεις, ἔφη, ὦ μη-
τηρ, ὅσων κακῶν μεσόν 2) ἐστὶ τεττὶ τὸ
ράκος, δείξας τὸ διάδημα, ἐκ αὐτῆς 3)
ἐπὶ κοπρίας κείμενον αὐτὸ ἐβάσασας.

L.

Antisthenes.

Ἀντισθένης ὁ φιλόσοφος πρὸς δημίους

1) Gr. p. 221. 6. 2) Gr. p. 216. 2.

3) Gr. p. 283. N. 2.

εὐσεβεστέρους q) ἔλεγεν εἶναι τῶν τυράννων· πυθομένους δὲ τινος τὴν αἰτίαν, ἔφη· ὅτι ὑπὸ μὲν τῶν δημίων οἱ ἀδικεῖντες ἀναιρεῖνται· ὑπὸ δὲ τῶν τυράννων, οἱ μηδὲν ἀμαρτάνοντες·

II.

Sentenzen.

111. Ὁ μέλλεις r) ποιεῖν, μὴ λέγε· ἀποτυχῶν γὰρ καταγελασθήσῃ·

Pittac.

112. Μὴ ἐν πολλοῖς ὀλίγα λέγε, ἀλλ' ἐν ὀλίγοις πολλά· Pythagor.

113. Ποίει ἀ κρίνεις εἶναι καλά, καὶ ποιῶν μέλλεις r) ἀδοξεῖν· Φαῦλος γὰρ κριτὴς παντὸς καλῶ πράγματος ὄχλος· διόπερ ὧν ἀν τῶν ἐπαίνων καταφρονῆς s) καὶ τῶν ψόγων καταφρόνει. Pythagor.

114.

q) Gr. 219. 3. r) Gr. p. 235. 2.

s) Gr. p. 224. 3.

114. Ἰδὲ ε) σαυτὸν καὶ ἄλλον ἐκ
αἰσχυνθῆσιν. Theophrast.
115. Ὡσπερ ὁ ἰὸς σιδήρον, ἕτως ὁ
Φθόνος τὴν ἕχεται αὐτὸν ψυχὴν
ἐξαναψήχει. Perianth.
116. Τὸ πλεόνος ἐπιθυμίᾳ τὸ παρεὸν
ἀπόλλυσι τῇ Ἀιτωπῆ κυνὶ ἰκέλη
γιγνομένη. Democrit.
117. Κακοῖς συνεχῶς ὀμιλῶν, γενή-
σῃ καὶ αὐτὸς ἐκείνοις ὄμιος η).
118. Τέκνων ἀρετὴ δόξα πατέρων.
Philo.
119. Πᾶσι ἐπισήμη χωριζομένη υ)
δικαιοσύνης, καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς.
πανουργία, ἀλλ' ἢ σοφία φαίνεται.
Plato.
120. Παιδεία, εὐτυχῆτι μὲν ἐστὶ κόσ-
μος, ἀτυχῆσι δὲ καταφύγιον.
Democrit. LII.

ε) Gr. p. 231. 5. η) Gr. p. 220. 1.

υ) Gr. 221. 6. η, p. 224. 3.

LII.

C o d r u s.

Ἄθηναῖοι πρὸς Θρακῆας πόλεμον ἔχοντες στρατηγὸν ἐχειροτόνησαν π) Κόδρον· ἔτος ἀκούσας, ὅτι χρησμὸν ἐληφασιν οἱ πολέμοι ἐγκρατεῖς κ) γενήσεσθαι τῆς νίκης αὐτῆς, εἰάν γ) τοῦ στρατηγοῦ φείωνται τῶν Ἀθηναίων, ἐν δρυτάμῃ σχήματι συνέβαλε μάχην μετὰ τινῶν Θρακῶν ξυλιζομένων, καὶ τῷ δρεπάνῳ καιρίως ἐξ αὐτῶν ἓνα πλήξας, ἀεῖλεν· οἱ δὲ λοιποὶ τὴν περίστασιν τῆς στρατηγείας μὴ γινώσκοντες, ἀπέκτειναν τὸν Κόδρον δέλοτα· συμβαλόντες δὲ τὸν πόλεμον, Ἄθηναῖοι τῆς νίκης ἐγκρατεῖς ἐγένοντο.

LIII.

π) Gr. p. 231. 4. κ) Gr. p. 216. 2. —
 γ) Gr. p. 280. 14. —

LIII.

Aristippus.

Ἀρίστιππος ὁ Κυρηναιῖκός Φιλόσοφος
 παρεκελεύετο τοῖς νέοις τιαυτα ἐφόδια
 κταῶσθαι, ἄτινα αὐτοῖς καὶ ναυαγή-
 σασι συγκολυμβήσει (z).

LIV.

Stilpo.

Στίλπων, ὁ Μέγαρικὸς Φιλόσοφος,
 αἰδέσης a) αὐτῆ τῆς πατρίδος ὑπὸ
 Δημητρίῳ τῷ τυράννῳ, καὶ διαρπαγεί-
 σης, ἀναχθεῖς ἐπὶ τὸν βασιλέα καὶ
 ἐρωτώμενος, εἶ b) τι δὴ αὐτὸς ἀπώλε-
 σε· τῶν ἐμῶν μὲν εἶδεν, ἔφη· τὸν γὰρ
 λόγον καὶ τὴν παιδείαν ἔχω· τὰ δὲ
 λοιπὰ διατί μᾶλλον ἐμὰ, ἢ ἐχὲ τῶν
 πολιορκηθέντων;

ο

z) Gr. p. 229. 7. a) Gr. p. 227. 6.

b) Gr. p. 282. N. 1.

Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τῆς πόλεως αὐ-
τῆ διαρπαζομένης ὑπὸ Δημητρίου, μὴ
καὶ τῶν σῶν, Στίλπωνα, τὴ ἀφαιρῆται,
εἶπεν· ἔδέν·

Ὅου γὰρ πάποτ' ἐμαὶς βῆ, ἤλασαν,
ἔδέν μὲν ἵππους·

ἄλλως τε δὲ ἔδεν αὖ στρατιωτῶν ἀρετὴν
ἐπ' ὤμων ἐκφέροντα εἶδον·

I.V.

Sentenzen.

121. Βέλτιον ὀφθαλμῶν καλεῖσθαι, ἢ
ἀμαθῶν·

122. Ὅι μὲν ξένοι ἐν ταῖς ὁδοῖς, οἱ δὲ
ἀπαίδευτοι ἐν τοῖς πράγμασι δια-
πλατῶνται·

123. Ὡσπερ τὴν μέλιτταν ὁρῶμεν,
ἐφ' ἅπαντα μὲν τὰ βλαπήματα κα-
θιζάνουσιν, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ χρή-
σιμα λαμβάνουσιν, ἔτω δεῖ c) καὶ
τὰς

c) Gr. p. 230. 3.

- τῆς παιδείας ὀρεγομένης, μηδενὸς
 μὲν ἀπείρως ^{d)} ἔχειν, πανταχόθεν
 δὲ τὰ χρήσιμα συλλέγειν. Isocrat.
124. Ἀ τοῖς ἄλλοισιν ὡς Φαῦλα ἐπι-
 τιμᾶς, ταῦτα πρότερον αὐτὸς ποιέ-
 ειν ^{e)} φυλάσσειο.
125. Τοιούτος γίνεσθαι περὶ τῆς γονεῖς,
 οἷος ἂν ἔυξαιο περὶ ^{f)} σεαυτὸν γε-
 νέσθαι τῆς σαυτῆ παῖδας. Isocrat.
126. Πατὴρ ἐπιτίμησις, ἡδὲ Φάρ-
 μακον, ἔχει γὰρ πλεόν τὸ ὠφελὲν
^{g)} τῆ δάκνοντος. Socrat.
127. Τὸν τῇ φύσει οἰκεῖον, εὐδὲς και-
 ρὸς ἀλλότριον ποιεῖ. Menand.
128. Οἱ ἀδελφοὺς παρέντες, καὶ ἄλ-
 λος φίλος ζητοῦντες, παραπλή-
 σιοι ^{b)} τοῖς τὴν ἑαυτῶν γῆν ἐῶσι
 τὴν δὲ ἀλλοτρίαν γεωργοῦσιν. Sotion.
- 129.

d) Gr. p. 236. 1. u. 239. 4. e) Gr. 235. 1.
 f) Gr. p. 264. 4. g) Gr. p. 219. 3.
 b) Gr. p. 220. 4.

129. Πιστὸς ἢ γὰρ μὴ τὸς ἅπαν ὅ, τι
 ἀν' ⁱ⁾ ποιῆς ἢ λέγῃς ἐπαινεύοντας,
 ἀλλὰ τὸς τοῖς ἀμαρτανομένοις ἐπι-
 τιμῶντας·

130. Μὴ κτήσει φίλον, ὧ μὴ πάντα
 πιστεύεις· Sext.

I.VI.

Der Jüngling aus Eretria.

Μειράκιον Ἐρετρικὸν προσεφοίτησε
 Ζήνωνι πλείονος χρόνου ^{k)} ἕς' ἀν καὶ ἐς
 ἄνδρας ἀφίκετο· ὑπεραν εἰς τὴν Ἐρε-
 τρίαν ἐπανῆλθε, καὶ αὐτὸν ὁ πατήρ ἤ-
 ρετο, ὅ, τι ἄρα μάθοι σοφὸν ἐν τῇ το-
 σαύτῃ διατριβῇ τῷ χρόνῳ, ὁ δὲ δείξαι,
 ἔφη· καὶ εἰς μακρὰν ^{l)} ἔδρασε τῆτο·
 χαλεπήναντος γὰρ αὐτῷ τοῦ πατρὸς,
 καὶ τέλος πληγὰς ἐντείναντος, ὅδι τὴν

ἦσιν·

ⁱ⁾ Gr. p. 283. N. 2. ^{k)} Gr. p. 226. 5.

^{l)} Gr. p. 251. 5.)

ἡσυχίαν ἀγαγὼν, καὶ ἐγκαρτερήσας,
 τῷτο, ἔφη, μεμαθημέναι, φέρειν ὄσ-
 γήν πατέρων, καὶ μὴ ἀγανακτεῖν.

LVII.

Scilurus.

Σκίλυρος ὀγδοήκοντα παῖδας ἄρρένας
 ἀπολιπὼν, ἐπειδὴ *m)* τελευτῶν ἤμελ-
 λε *n)* δεσμὴν ἀκοντίων ἐκάσῳ προτεί-
 νων, ἐκέλευε καταθραῦσαι πάντων δὲ
 ἀπαγορευσάντων, καθ' ἑν *o)* αὐτὸς ἔλ-
 κων ἀκόντιον, πάντα ῥαδίως ἔκλασε,
 διδάσκων ἐκείνας, ὅτι συνεσῶτες καὶ
 ὁμονοοῦντες ἰσχυροὶ διαμένουσιν· ἀσθε-
 νεῖς δ' ἔσονται διαλυθέντες.

LVIII.

Empedocles.

Ἐμπεδοκλῆς πρὸς τὸν λέγοντα, ὅτι
 εἰδέναι

m) Gr. p. 283. 18. *n)* Gr. 235. 2.

o) Gr. p. 254. Not. 2.

εἰδέναι σοφὸν εὐρεῖν δύναιται, κατὰ λό-
γον εἶπε· τὸν γὰρ ζητῶντα σοφόν, αὐ-
τὸν πρότερον εἶναι δεῖ ρ) σοφόν·

LIX.

Hannibal.

Ἄννιβαλ, ἀκέρσας Στωϊκῶς τινος ἐπι-
χειρῶντος, ὅτι ὁ σοφὸς μόνος στρατηγός
ἐστίν q), ἐγέλασε· νομίζων ἀδύνατον
εἶναι ἐκτός r) τῆς δι' ἔργων ἐμπειρίας
τὴν ἐν τέτοις ἐπισήμην σχεῖν·

LX.

Sentenzen.

131. Ὅυδέν ἐν ζώοις κάλλιστόν ἐστιν, ἄς
ἄνθρωπος παιδείᾳ κεκοσμημένος·
132. Ἐν πολέμῳ μὲν πρὸς ἀσφάλειαν
σιδῆρος χρυσοῦ κρείσσων· ἐν δὲ τῷ s)
ζῆν ὁ λόγος τῷ πλέττῃ· Socrat.

133.

p) Gr. p. 230. 3. — q) Gr. p. 215. 2.
r) Gr. p. 236. 1. Not. s) Gr. p. 208. 4.

133. Μεγαλοψυχίᾳ, τὸ φέρειν πρῶτως
πλημμέλειαν.

134. Ἐγκράτεια, κρηπίς εὐσεβείας·
ὄρεξις κτήσεως, ἀρχὴ πλεονεξίας· ἐκ
γὰρ φιλαργυρίας ἀδικία φύεται.
Clitarch.

135. Βραδέως μὲν φίλος γίνε, γενό-
μενος δὲ πειρῶ διαμένειν· ὁμοίως γὰρ
ἄισχρὸν ε) μηδὲνα φίλον ἔχειν καὶ
πολλὰς ἐταίρους μεταλάττειν.

136. Φίλος κτῶ, μὴ πάντας τὰς βε-
λομένους, ἀλλὰ τοὺς τῆς σῆς φύσεως
ἀξίους η) ὄντας· Isocrat.

137. φίλον ἐκεῖνον νόμιζε, ὅσις αὐτόν
σε, ἀλλὰ μὴ τὰ περὶ σὲ ἀγαπᾷ.
Cato.

138. Τοῦ μέλιτος μέλιτται τάχιον ἔρ-
χονται ἐπ' αἰσθησιν, τοῦ κέρδους
δὲ οἱ φιλάργυροι.

139.

ε) Scil. ἐστὶ η) Gr. p. 216. 2.

139. Ἰδρῶς μὲν ὁ υ) ἐκ τῶν γυμνασίων, εὐσχημονέστερος· πλοῦτος δὲ ἐκ τῶν ἰδίων πόνων· Socrat.

140. Ὅουχ ὁ πλετῶν, ἀλλ' ὁ χηρῶν πλούτε μακάριος·

LXI.

Antagoras.

Ἄνταγόρας ἐπεὶ π) ἀνεγίνωσκε παρὰ Βοιωτοῖς τὸ τῆς Θηβαίδος σύγγραμμα, καὶ οὐδείς ὑπεσημῆνετο, κλείσας τὸ βιβλίον, δικαίως, ἔειπε, καλεῖσθε Βοιωτοί· Βοῶν γὰρ ὧτα ἔχετε·

LXII.

Xenophon.

Ξενοφῶντι θύοντι ἦκε τις ἐκ Μαντινείας ἄγγελος, λέγων, τὸν υἱὸν αὐτῶ τὸν Γρύλλον τεθνήσκει· Καίκεῖνος ἀπέθετο μὲν τὸν σέφανον, διατέλει δὲ θύων·

Ἐπει

υ) Gr. p. 209. 6. π) Gr. p. 283. 18. —

Ἐπεὶ δὲ ὁ ἄγγελος προσέθηκε καὶ ἐκεί-
νο, ὅτι x) νικῶν τέθνηκε, πάλιν ὁ Ξε-
νοφῶν ἐπέθετο τὸν σέφανον.

LXIII.

S O L O N.

Σόλων ὁ Ἀθηναῖος Ἐξηκесίδης γ) πα-
ρὰ πότον, τοῦ ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ μέλος
τὶ Σαπφοῦς ἄσαντος z), ἦσθη τῷ
μέλει, καὶ προσέταξε τῷ μεираκίῳ
διδάξαι αὐτόν. ἐρωτήσαντος δὲ τινος,
διὰ ποίαν αἰτίαν τοῦτο ἐσπούδασεν; ὁ
δὲ, ἔφη, ἵνα a) μαθῶν αὐτὸ ἀποθά-
νω.

Σόλων προσπτύσας αὐτῷ τινός,
ἠνέσχετο. μεμιψαμένους δὲ αὐτῷ ἐτέρους
ἐπὶ τῷ, ἔπειτα οἱ μὲν ἀλιεῖς, ἔειπεν,

ὑπο-

x) Gr. p. 276. 8. y) Scil. υἱος

z) Gr. p. 227. 6. a) Gr. p. 274. 4

ὑπομένεσσι ραίνεσθαι b) τῇ θαλάσῃ·
 ἵνα κωβίον θηράσωσιν· ἐγὼ δὲ μὴ
 ἀνάσχωμαι τὸ αὐτὸ παθεῖν, ἵνα ἀν-
 θρωπον ἀλιεύσω·

Σόλων ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος, πῶς ἄ-
 ρισα αἱ πόλεις οἰκάνται, ἔφη· εἰάν c)
 μὲν οἱ πολῖται τοῖς ἄρχουσι πείθονται,
 οἱ δὲ ἄρχοντες τοῖς νόμοις·

Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς διατί κατὰ τῶν
 τυπτόντων d) τῆς πατέρας, ἐπιτίμιον
 ἔχ ὄρισεν, ἔφη, ὅτι ἔχ ὑπέλαβον τοῖς
 τῆς τινὰς ἔσεσθαι e)·

Τοσοῦτῳ διαφέρειν ὁ Σόλων τὴν φρό-
 νησιν ἔλεγε τῶν ἀρετῶν, ὅσῳ ὄρασιν
 τῶν ἄλλων αἰσθήσεων·

Σόλων τὸ γῆρας ἔλεγεν ὄρμον εἶναι
 κακῶν, εἰς αὐτὸν γοῦν πάντα κατα-
 φεύγει f)·

LXIV.

b) Gr. p. 217. 2. c) Gr. p. 280. 14.

d) Gr. p. 221. 6. e) Gr. 235. 1.

f) G. p. 215. 1.

XLIV.

Sentenzen.

141. Ὀδὸν μὲν τὴν λειοτάτην ἐκλέ-
γεσθαι χρῆσθαι, βίον δὲ τὸν αἰλυπό-
τατον· Plutarch.
142. εἰ βούλει ἄλυπον βίον ζῆν, πρὸς
μέλλοντα συμβαίνειν ὡς ἤδη συμβε-
βηκότα λογίζεσθαι.
143. Οὐκ ἔστιν εὐρεῖν βίον ἄλυπον ἐν
οὐδενί· Euripid.
144. Νόμιζε μηδὲν εἶναι τῶν ἀνθρώ-
πων βέβαιον· ἔγω γὰρ ἔτε εὐτυ-
χῶν ἔση ^{b)} περιχαρῆς, οὔτε δυστυ-
χῶν περίλυπος.
145. Κτηνέων μὲν εὐγένεια, ἢ τῶ σκη-
νέος εὐσθένεια ¹⁾ . ἀνθρώπων δὲ,
ἢ τοῦ ἡθεὸς εὐτροπία· Democrit.

146.

g) Gr. p. 230. 3 — b) Gr. p. 215. 2.
1) Scil. ἐστὶ —

146. Σκευή τὰ μὲν καινὰ κρείττονα·

Φιλία δὲ, ἢ παλαιότερα·

147. Ἴππες κ) μὲν ἀρετὴν ἐν πολέμοις·

Φίλοι δὲ πίσιν ἐν αἰτυχίᾳ κρινόμενοι·

Plutarch.

148. Τὸν σπυδαῖον φίλον, πρὸς μὲν

τὰς εὐφροσύνας κληθέντα δεῖ παρεῖ-

ναι· πρὸς δὲ τὰς περιστάσεις, αὐτό-

κλητον δεῖ λ) συμπαρεῖναι· De-

moerit.

149. Ὡσπερ μέλιτταν εἶ δια' μ) τὸ

κέντρον μισεῖς, ἀλλὰ δια' τὸν καρ-

πὸν τημελεῖς· ἔτω καὶ φίλον, μὴ

δι' ἐπίπληξιν ἀποσραφῆς, ἀλλὰ δια'

τὴν εὐνοίαν ἀγάπα·

150. Φεύγειν δεῖ τὴν Φιλίαν, ὧν

ἀμφίβολος ἢ διάθεσις· Plutarch.

κ) Gr. p. 212. 2. λ) Gr. p. 230. 3.

μ) Gr. p. 252. 1.

LXV.

Gorgias.

Γοργίας ὁ Λεοντίνος, ἐπὶ τέρματι
 ὦν τῆ βίᾳ καὶ γεγηρακῶς ἔυ μάλα,
 ὑπὸ τινος ἀσθενείας καταληφθεὶς, κατ'
 ὀλίγον ¹⁾ εἰς ὕπνον ὑπολισθαίνων ἔκειτο.
 Ἐπεὶ ²⁾ δὲ τις αὐτὸν παρῆλθε τῶν
 ἐπιτηδείων ἐπισκοπόμενος, καὶ ἤρετο,
 τί πράττοι; ὁ Γοργίας ἔφη· ἤδη μὲ ὁ
 ὕπνος ἀρχεται παρακατατίθεισθαι τῷ
 εὐδελφῷ.

Γοργίας ἐρωτηθεὶς, ποία διαίτη χρώ-
 -μενος εἰς μακρὸν γῆρας ἦλθεν· εὐδὲν εἶ-
 -δέποτε, ἔφη, πρὸς ἡδονὴν, ἔτε φαγῶν,
 ἔτε δρασάσας.

LXVI.

Stratonicus.

Στρατόνικος ἰατρὸν κολακεύων ^{ρ)}
 ἔλεγεν,

1) Scil. χρένον Gr. p. 342. 16. —

2) Gr. p. 283. 18. ← ρ) Gr. p. 231. 56

ἔλεγεν, ἐπαινώ σε τὴν ἐμπειρίαν, ὅτι
 1) οὐκ ἔως τῆς ἀρρώστου κατασωπῆναι,
 τὰ χιόν αὐτῆς τῆ ζῆν 2) ἀπαλλάσσω.

LXVII.

Aristides.

Ἄριστείδης ὁ δίκαιος, ὀνειδιζόμενος ἐπὶ
 3) πενία ὑπό τινος πλοσίσ, ἔειπεν· ἐμοὶ
 μὲν ἡ πενία ἔδεν ἰσορήσει κακόν· σοὶ
 δὲ ὁ πλοστος ταραχὰς ἐκ ὀλίγου·

Ἐο αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τί ἐστὶ τὸ δίκαιον·
 τὸ μὴ ἀλλοτριῶν 4) ἐπιθυμεῖν, ἔφη·

Ἐρωτηθεὶς, πόσον ἐστὶ χρόνον 5) ἀν-
 θρωπον καλὸν ζῆν, ἔφη· ἕως ἀν ὑπο-
 λάβῃ τὸ τεθναῖναι 6) τῆ ζῆν κρεῖττον
 εἶναι.

Ἡ γυνὴ τῆ Ἄριστείδη περὶ τὰ πολι-
 τικὰ διατρέβοντι, εἶδε, ἔφη, τὰ μὲν
 ἴδια.

1) Gr. p. 276. 8. 1. 2) Gr. p. 208. 4.
 p. 224. 3. 3) Gr. 259. 2. 4) Gr. p.
 224. 3. 5) Gr. p. 226. 5. Not. 3.
 6) Gr. p. 208, 4. II, 219. 3.

ἴδια κοινὰ ἐνόμισας, τὰ δὲ κοινὰ, ἴδια
 Ἄριστίδης ἐρωτώμενος, τί μάλιστα
 αὐτὸν ἐν τῇ Φυγῇ ἐλύπει· τὸ τῆς πα-
 τρίδος ὄνειδος, ἔφη, κακῶς ἀκουσθῆς ἐπὶ
 τῇ αὐτῆ Φυγῇ.

LXVIII.

Sentenzen.

151. Ἡ ταπεινὴ ψυχὴ τοῖς μὲν ἐνημε-
 ρήματιν ἐχαυνώθη, ταῖς δὲ συμφε-
 ραῖς καθρέθη. Epicur.

152. Διζημένοισι τὰ γὰρ τὰ μόνις πα-
 ραγίνεται. τὰ δὲ κακὰ καὶ μὴ δι-
 ζημένοισι. Democrit.

153. Ἀλόγισός ἐστιν ὁ ἐν τοῖς συμβαί-
 νουσι κατὰ φυσικὴν ἀνάγκην ἀχθό-
 μενος.

154. Ὅι μὲν ἀκρατεῖς ἐν ταῖς ἀρρώ-
 σιας, οἱ δὲ ἀφρονες ἐν ταῖς ἀτυχίαις
 ἐσσι x) δυσθεράπευτοι.

155.

w) Gr. 215. 1. x) Gr. p. 215. 2.

155. Σοφοὶ συγκρούπτυσιν οἰκείας βλάβας. Euripides.

156. "Ουτε τὸν ἄρρωστον ἢ χρυσῆ ὠφελει κλίην, ἔτε τὸν ἀνόητον ἢ ἐπίσημος εὐτυχία. Socrat.

157. Κρείττω πρὸς εὐδαιμονίαν ἐλάττω κερτῆσθαι, ἢ πολλαῖ μεταὰ φθόνῃ. Aristotel.

158. Τὸ μὲν χρυσίον ἐν πυρὶ δοκιμάζομεν, τὰς δὲ φίλους ἐν ταῖς ἀτυχίαις γινώσκομεν. Isocrat.

159. Φίλον ἔνεκα γ) χρείας μὴ ἀγάπα. ἢ γὰρ τοιαύτη Φιλία πρόσκαιρος καὶ ἀβέβαιος. Sext.

160. Περὶ 2) μὲν τὰς φίλους ἰσθβέβαιος, περὶ δὲ τὰς ἐχθρὸς ἀσφαλῆς.

LXIX.

LXIX.

Anacharfis.

Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, τί ἐστὶ πολέμιον ἀνθρώποις αὐτοῖς, ἔφη, ἑαυτοῖς*

Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν ^{a)} τις μὴ μεθύσκειτο* εἰ ^{b)}, φησὶν, ὁρῶν τὰς μεθύοντας, οἷα ποιῶσιν*

Ἐρωτηθεὶς, διὰ τίναν αἰτίαν ἀνθρώποι λυπῶνται πάντοτε, ἔφη* ὅτι ἔμῳνον αὐτὰς τὰ ἴδια κακὰ λυπεῖ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀλλότρια ἀγαθά*

LXX.

Aesopus.

Ἄισωπος ὀνειδιζόμενος ὅτι ^{c)} χαλεπήν ἔχει τὴν ὄψιν* ἔφη* μὴ με τὸ εἶδος, ἀλλ' εἰς τὸν νῆν πρόσσεχε*

ο

a) Gr. p. 283. N. 1. b) Gr. 281. 16.

c) Gr. p. 276. 8.

Ὁ αὐτὸς ἔφη δύο πήρας ἕκαστον ἡμῶν
 φέρειν d) τὴν μὲν ἔμπροσθεν e), τὴν
 δὲ ὀπίσθεν· καὶ εἰς μὲν τὴν ἔμπροσθεν,
 ἀποτιθέναι τὰ τῶν ἄλλων ἁμαρτήμα-
 τα· εἰς δὲ τὴν ὀπίσθεν, τὰ ἑαυτῶν f),
 διὸ ἐδὲ καθορῶμεν αὐτὰ·

Ἄισωπος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος τῶν g)
 ἐν ἐξουσία, τί οἱ θεοὶ πράττουσιν, ἔφη·
 τὰ μὲν οἰκοδομεῖν, τὰ δὲ καταβάλλειν·

Ὁ αὐτὸς τότε ἔλεγεν κακῶς ἔσεσθαι
 πᾶσιν, ἅταν πάντες πάντα ἐπιτιθεύσῃ·

Ἐρωτηθεὶς, τί ὄφελος τοῖς ψευδομέ-
 νοις ἐκ τῶ ψεύδους; ἔφη· τὸ καὶ h),
 ἀληθῆ λέγῃσι μὴ πιστεύεσθαι·

LXXI.

P i t t a c u s.

Πιττακὸς ἀδικηθεὶς ὑπὸ τινος, καὶ
 ἔχων

d) Gr. p. 235. I. e) Sc. πήραν Gr. p. 207. f)

f) Scil. ἁμαρτήματα· g) Scil. ὄντων

b) Gr. p. 280. 15.

ἔχων ἐξουσίαν αὐτὸν κολάσαι, ἀρῆκεν
 εἰπὼν· συγγνώμη τιμωρίας ἀμείνων ^{ι)}.
 τὸ μὲν γὰρ ἡμέρα Φύσεώς ^{κ)} ἐστὶ, τὸ
 δὲ θηριώδης.

Ὁ αὐτὸς ἔφη· παρακαταθήμην λα-
 βῶν, δικαίως ἀπόδος.

LXXII.

Sentenzen.

161. Ὅυτε ἵππῳ χωρὶς ^{ι)} χαλινῶ,
 ὅυτε πλῆτῳ χωρὶς λογισμῶ, δυνα-
 τὸν ἀσφαλῶς χρῆσασθαι.

162. Ἡ πενία πολλῶν ἐστὶν ἐνδεής ^{ιι)},
 ἡ δὲ ἀπλησία πάντων· Aristotel.

163. Τῆς ἀφρονος ὁ χρόνος, τῆς δὲ
 φρονίμου ὁ λόγος τῆς λύπης ^{ιιι)} ἀ-
 παλλάτται· Epictet.

164.

ι) ἐστὶ Gr. p. 219. 3. κ) Gr. p. 223. 1.

ιι) Gr. p. 236. 1 Not. ιιι) Gr. p. 216. 2.

ιιι) Gr. p. 224. 3.

164. Ἄλογοι τῶν ἀξυνέτων αἰ ἐλπιδες ο) · Democrit.
165. Μηδενὶ συμφορὰν ὄνειδίσσης. κοινὴ γὰρ ἡ τύχη, καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον· Isocrat.
166. Ἴσχυς καὶ εὐμορφία, νεότητος ἀγαθά· γῆρας δὲ σωφροσύνης ἀνθος·
167. Πονηρᾶς βιωτῆς πονηρὸν ἔσται τὸ τέλος·
168. Πρὸς μὲν τ' ἄλλα δυνατὸν ἀσφάλειαν πορίσασθαι, χάριν ρ) δὲ θανάτε πάντες ἀνθρώποι πόλιν ἀτείχιτον οἰκῶμεν· Epicur.
169. Ἐν μὲν τοῖς ἐσόπτροις, ὁ τῆς ὀψέως, ἐν δὲ ταῖς ὀμιλίαις ὁ τῆς ψυχῆς χαρακτήρ βλέπεται· Demosth.
170. Ὅτε πῦρ ἱματίῳ περιεῖλαι ρ) δυνατόν· ἔτε αἰσχυρὸν ἀμάρτημα χρόνω· Plutarch.

ο) Scil. εἰσὶ ρ) Gr. p. 236. 1. Not.

ρ) Gr. p. 227. 2. —

LXXIII.

Philippus.

Φίλιππος ὁ βασιλεὺς ἔλεγε· δεῖν τὸν βασιλέα μνημονεύειν, ὅτι ¹⁾ ἄνθρωπος ὢν ἐξουσίαν ἔληφεν ἰσόθεον· ἵνα ²⁾ προαιρηῖται καλὰ μὲν καὶ θεῖα, φωνῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ χρῆται·

Ὁ αὐτὸς ἐρωτώμενος, ἕς τινος μάλισα φιλεῖ, καὶ ἕς τινος μάλισα μισεῖ· τὸς μέλλοντας, ἔφη, προδιδόναι ³⁾, μάλισα φιλῶ· τὸς δ' ἤδη προδεδωκότας, μάλισα μισῶ·

LXXIV.

Eraminondas.

Ἐραμινώνδας ὁ Θηβαῖος ἰδὼν στρατόπεδον μέγα καὶ καλόν, στρατηγὸν ἐκ ἔχον· ἠλίκον, ἔφη, θηρίον, καὶ κεφαλήν οὐκ ἔχει·

ο

1) Gr. p. 276. 8. 2) Gr. p. 274. 4. 1

3) Gr. p. 235. 2.

Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τί ὀνειῖται ὁ μὴ
 γήμας, μηδὲ παιδοποιησάμενος· τὸ μὴ
 ὀκνεῖν ^{u)}, εἶπεν, ὑπὲρ τῆς πατρίδας
 ἀποθνήσκειν·

LXXV.

Diogenes.

Διογένης ἐνθάρτεται τινὰ πονηρόν· ἐρώ-
 τώμενος δὲ ὑπὸ τινος, τί τῆτο ποιεῖς;
 ἔφη· Ἀιδίωπα σμήχων, ἵνα ^{v)} λευκὸν
 ποιήσω·

Ὁ αὐτὸς ἔλεγε τῆς ἀνθρώπων τὰ ^{w)}
 μὲν πρὸς τὸ ζῆν πορίζεσθαι, τὰ δὲ
 πρὸς τὸ ἔυ ζῆν ἔπορίζεσθαι·

Ἐφη τις τὸν Διογένην ἀνόητον εἶναι·
 ὁ δὲ, ἀνόητος μὲν ἔκ ἐμὶ, ἔφη, τὸν
 δὲ αὐτὸν ὑμῖν νῦν ἔκ ἔχω·

Πωλέμενος ἐν Κορίνθῳ ^{x)}, ἐρομένῳ
 τῷ κήρυκος, τί ἐπίστασαι; ἀνθρώπων
 ἔφη,

u) Gr. p. 208. 4. v) Gr. p. 274. 4.

w) Gr. 209. 6. p. 342. 16. x) Gr. p. 229. 8.

ἔφη, ἀρχεῖν γ)· καὶ ὁ κήρυξ γελάσας,
μέγα ἐπιτήδευμα πωλῶ, εἰ ε) τις θέ-
λει πρίασθαι κύριον·

Ὁρῶν Μεγαρέας ὁ Διογένης τὰ μα-
κρὰ τείχη ἰσάντας, ὧ μαχθηροῖς εἶπε, *labon*
μὴ τῆ μεγέθους προνοεῖτε α) τῶν τειχῶν,
ἀλλὰ ἐπ' αὐτῶν σησομένων.

Ὁ αὐτὸς ὠμοῖς τὸς Φιλαργύρας τοῖς
ὕδρωπικοῖς, ἐκείνης μὲν γὰρ πλήρεις β)
ὄντας ἀργυρίαι, ἐπιθυμεῖν γ) πλείονος,
τάχως δ' ὕδατος· ἀμφοτέρως δὲ πρὸς
κακῶ· ἐπιτείνεσθαι γὰρ μᾶλλον τὰ
πάθη, ὅσῳ τὰ ἐπιθυμύμενα πορίζε-
ται·

Διογένης ἄσωτον ἤτει δ) μναῖν· τῆ
δὲ ἐιπόντος, δια τί τῆς ἄλλης τριώβολας,
ἐμὲ δὲ μναῖν ζητεῖς α) ἔφη, παρὰ μὲν
τῶν

γ) Gr. p. 224. 3. ε) Gr. p. 281. 16.

α) Gr. p. 224. 3. β) Gr. p. 216. 2. —

γ) Gr. p. 224. 3. δ) Gr. p. 231. 4.

τῶν ἄλλων ἐλπίζω πάλιν λαβεῖν, παρ
 ρὰ δὲ σὺ ἔκετι

Ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν λοιδορούμενον αὐ-
 τῷ, ἀλλ' ἔτε ἐμοὶ, ἔφη, πωσιεύει τις
 εὐφημῶντι ε) σε, ἔτε σοὶ ἐμὲ βλασφη-
 μῶντι

Διογένης εἰπόντος τινὸς, χαλεπὸν ἐστὶ
 τὸ ζῆν, οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ τὸ κακῶς ζῆν.

Πυνθανομένους τινὸς, τίνες τῶν ἀν-
 θρώπων εὐγενέστατοι; οἱ καταφρονοῦντες
 ς), εἶπε, πλούτης, δάξης, ἠδονῆς,
 ζωῆς· τῶν δὲ ἐναντίων ὑπεράνω ὄντες,
 πενίας, ἀδοξίας, πόνου, θανάτου·

Διογένης ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος, διὰ τί-
 να αἰτίαν οἱ ἀνθρώποι, τοῖς μὲν προση-
 αιτοῦσι διδάσκει· τοῖς δὲ φιλοσοφοῦσιν
 οὐδαμῶς, εἶπεν· ὅτι χωλοὶ μὲν καὶ
 τυφλοὶ ἴσως ἐλπίζουσι γενέσθαι, φι-
 λόσοφοι δὲ οὐ·

Ὁ αὐτὸς τὴν πενίαν ἔλεγεν αὐτοδίδακτον εἶναι αἰρετὴν.

Διογένης, ἀποδράντας τῷ οἰκέτῃ, ἐκ ἐφρόντιζε· δεινὸν εἶναι λέγων, εἰ Διογένης μὲν χωρὶς β) αὐτῷ ζῆν ἐδύναται, αὐτῷ δ' ἐκεῖνος χωρὶς δύναται·

Διογένης, ὀδυρομένῃ τινὸς ἐπειδὴ ἐπὶ ξένης ἐμελλε τελευτᾶν b), εἶπεν· τί ὀδύρη, ὡ μάταιε i); πανταχόθεν γὰρ ἡ ὁδὸς ἢ αὐτὴ εἰς αἶδρα k).

LXXVI.

Pythagoras.

Πυθαγόρας εἶπεν, εἰσιέναι εἰς τὰς πόλεις, πρῶτον τρυφήν, ἔπειτα κόρον, ἔπειτα ὕβριν, μετὰ δὲ ταῦτα ὀλεθρον·

Ἐρωτηθεὶς, πῶς δεῖ ἀγνωμονέσθαι πατρίδι προσφέρεσθαι· εἶπεν, ὡς μητρὶ·

ο

g) Gr. p. 236. 1. N. h) Gr. p. 235. 2.

i) Gr. 237. 3. k) Gr. p. 250. 251. 4).

Ὁ αὐτὸς παρῆνει τοῖς ἐταίροις αἰρεῖσθαι βίον ἄριστον· καὶ γὰρ ἐι 1) ὁ ἐπιπονώτατος εἶη, ἀλλὰ τῇ συνηθείᾳ ἡδὺν αὐτὸν ποιήσειν·

LXXVII.

P h a l a r i s.

Φάλαρις Ἀκραγαντίνων τύραννος, ἀπότομος καὶ ἀπαθῆς ὑπάρχων 3), ξέναις καὶ παρευρημέναις βασιάνοις 2) ἔτρυχε καὶ ἐσρέβλου τὰς ὁμοφύλους· Πέριλλος δὲ τῇ τέχνῃ χαλκῶργος κατασκευάσας δάμαλιν, ἔδωκε τῷ βασιλεῖ δῶρον, ἵνα 4) τὰς ξένους εἰς αὐτὴν βάλλων, κατακαίῃ ζῶντας· μυκηθμὸν δ' ἢ δάμαλις ἀνεδίδεν τῷ φυσικῷ παρέμοιον 5)· Φάλαρις δὲ τότε μόνον γενόμενος δίκαιος, αὐτὸν τὸν τεχνίτην πρῶτον ἐνέβαλεν.

LXXVIII.

1) Gr. p. 281. 16. 3) Gr. p. 215. 4.

2) Gr. p. 227. 2. 4) Gr. p. 274. 4.

5) Gr. p. 220. 4.

LXXVIIH.

Demosthenes.

Δημοσθένης τὴν μὲν ρίζαν τῆς παι-
δείας ἔφη εἶναι πικράν, τὰς δὲ καρπὰς
γλυκεῖς·

Ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος, πῶς τῆς ρη-
τορικῆς περιεγένετο 9), ἔφη, πλέον ἔ-
λαιον οἶνε δαπανήτας·

Ὁ αὐτὸς, μεираκίς παρὰ πότον
πολλὰ ληρῶντος, καὶ μὴ βελομένε
σιωπῆσαι, μεираκίον, εἶπε, πῶς παρ'
ᾧ ἔμαθες 1) λαλεῖν, παρ' αὐτῶ σιω-
πᾶν ἢκ ἔμαθες.

Ἐρωτηθεὶς τί ἄνθρωπος ἔχει ὅμοιον
Θεῷ, ἔφη· τὸ εὐεργετεῖν καὶ ἀληθεύειν·

Ὁ αὐτὸς λοιδορούμενος τινὸς αὐτὸν,
ἢ συγκαταβαίνα, εἶπεν εἰς ἀγῶνα, ἐν
ᾧ ὁ νικώμενος τῶ νικῶντος ἐστὶ κρείτ-
των 2)·

9) Gr. P. 224. 3. 1) Gr. 235. 1. 2) G. 219. 3.

Δημοσθένης Θεασάμενός τινα δημα-
γωγὸν ἀφῆι μέγα βοῶντα, ἔφη· ἀλλ'
ἔ τὸ μέγα εὔ ἐσι· τὸ δέ εὔ, μέγα·

Ὁ αὐτὸς πρὸς κλέπτην ἐπόντα, οὐκ
ἤδειν ὅτι σὸν ἐσιν· ὅτι δὲ, ἔφη, σὸν ἐκ
ἐσιν ἤδεις·

LXXIX.

Thales.

Θαλῆν εἰς τὸν οὐρανὸν ὄρῶντα, καὶ
ἔμπεσόντα εἰς τὸ βάραθρον, ἢ θερά-
παινα, Θραῦτα ἔστα, δίκαια παθεῖν,
ἔφη, ὅς τὰ παρὰ ποσὶν ἀγνοῶν τὸ ἐν
οὐρανῷ ἐσκόπει·

Θαλῆς ἐρωτηθεὶς, τί βλαβερώτερον;
κακία ^{ε)}, καὶ γὰρ τὰ χρηστὰ βλάπ-
τει παραγενομένη·

LXXX.

Simonides.

Σιμωνίδης ἐρωτηθεὶς, πότερον αἰρε-
τώτερον

ε) Scil. ἔφη.

τώτερον πλῆτος, ἢ σοφία· ἐκ οὐδα.
ἔφη, ὁρῶ μὲν τοι γε τὰς σοφὰς ἐπὶ τὰς
τῶν πλεσίων θύρας φοιτῶντας·

Ὁ αὐτὸς ἔλεγε μηδέποτε αὐτῷ με-
ταμελῆσαι ἢ) σιγήσαντι, φθευξαμέ-
νω δὲ πολλάκις.

LXXXI.

P l a t o .

Πλάτων ὁ σοφὸς, ἰδὼν μειράκιον
εὐγενὲς ἀσώτως τὴν γονικὴν εἴσιαν ἀνα-
λώσαντα, καὶ ἐπὶ θύραις πανδοχεῖς
ἄρτον ἐσθίουντα, καὶ ὕδωρ πίνοντα,
πρὸς αὐτὸν ἔφη· εἰ ἔτιωσ κατα γνώμην
ἠρσιήσας, ἐκ ἀν ἔτιωσ ἐδείπνεις·

Ὁ αὐτὸς συνεβέβλευεν, ὅτε καταγε-
λάσωμεν ἢ) τινῶν, ἐπιστρέφειν ἐφ' ἑαυτῆς,
καὶ σκοπεῖν, μὴ καὶ αὐτοὶ τοῖς αὐτοῖς
ἔσμην

ἢ) Gr. p. 231. 5. Not. ὦ) Gr. p. 224. 3.

ἔσμ' ἐνοχοὶ π), πολλά γὰρ τὸ φίλαυτον ἐπικρύπτει.

LXXXII.

S o c r a t e s .

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, τίνι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων κ) διαφέρει, εἶπε· καθόσον οἱ μὲν λοιποὶ ζῶσιν, ἴν' ἐσθίωσιν· αὐτὸς δὲ ἐσθίω, ἵνα ζῶ.

Θεασάμενός τινα τῶν μαθητῶν, τῷ μὲν ἀγροῦ ἐπιμελῆμενον, τῆς δὲ πράξεως ἀμελῆντα γ). ὄρα ὦ ἕτος, ἔφη, μὴ τὸν ἀγρὸν ἐξημερῶται βελόμενος τὴν ψυχὴν ἀγριώσῃ.

Ὁ αὐτὸς ἰδὼν μειράκιον πλάστιον καὶ ἀπαιδευτον, ἰδοῦ, ἔφη, χρυσοῦν ἀνδράποδον.

Ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις ἄλυτος διάγοι, τοῦτο ἀδύνατον εἶπεν· ἔ γάρ

ἔστι

π) Gr. 220. 4. — κ) Gr. p. 233, Anm. 1.

γ) Gr. p. 221. 6. u. 224. 3.

ἔστι πόλιν ἢ οἰκίαν οἰκοῦντας καὶ ἀν-
θρώποις ὁμιλοῦντας, μὴ λυπεῖσθαι.

Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί ἥδισον ἐν τῷ
βίῳ, ἔφη παιδεία καὶ ἀρετὴ, καὶ ἰσο-
ρία τῶν ἀγνωσμένων.

Ὁνειδίζομενος ὑπὸ τινός ὅτι βαρβα-
ρίζει, ἔφη· ἐγὼ μὲν τῷ λόγῳ, ὑμεῖς δὲ
τῷ τρόπῳ.

Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τίνες εὐδαίμονες,
εἶπεν· οἱ καὶ φρένες ἀγαθαί, καὶ λό-
γος πρόσεσιν.

Σωκράτης πρὸς τὸν πυθόμενον τίς
πλοσιωτατος, εἶπεν, ὁ ἐλαχίστοις ἀρ-
κόμενος· αὐτάρκεια γὰρ φύσεώς ἐστι
πλεῖτος.

Ὁ αὐτὸς ἔλεγεν, Θεῶ μὲν εἶναι α) τὸ
μηδενὸς δεῖσθαι α) τὸ δ' αἰς ἐλαχί-
των, ἐγγυτάτῳ θεῶ.

α) Gr. p. 223. 1. α) Gr. 224. 3.

Ὁ αὐτὸς ἐπόντος αὐτῷ τινός, οἱ
Ἀθηναῖοι σὲ θάνατον ἐψήφισαντο,
ἔφη· πρὸ αὐτῶν δὲ ἡ φύσις·

Ὁ αὐτὸς ἐπεὶ τὸ κώνειον ἔμελλε πί-
εσθαι, τῶν ἀμφὶ β) τὸν κρίτωνα ἐρα-
μένων αὐτὸν, τίνα τρόπον ταφῆναι θέ-
λει· ὅπως αὖ ὑμῖν, ἀπεκρίνατο, ἢ
ῤῆσον·

β) C. p. 109. 6.